

Συγκέντρωση Πρωινού Σαββάτου
2 Απριλίου 2011

Να γίνουμε σαν μικρό παιδί

Από την Τζιν Στίβενς

Πρώτη Σύμβουλο στην Γενική Προεδρία της Προκαταρκτικής

Ο Επουράνιος Πατέρας μας, στην μεγάλη Του σοφία και αγάπη, στέλνει τους γιους-πνεύματα και τις κόρες-πνεύματά Του στη γη ως παιδιά. Έρχονται σε οικογένειες ως πολύτιμα δώρα με ουράνια φύση και προορισμό. Ο Επουράνιος Πατέρας ξέρει ότι τα παιδιά είναι το κλειδί για να μας βοηθήσει να γίνουμε σαν Εκείνον. Υπάρχουν τόσα να μάθουμε από τα παιδιά.

Αυτή η σημαντική αλήθεια αποδείχτηκε μερικά χρόνια πριν, όταν ένα μέλος των εβδομήκοντα είχε ένα ανατεθέν έργο στο Χονγκ Κονγκ. Επισκέφτηκε έναν πολύ ταπεινό τομέα που δυσκολευόταν με πολλούς τρόπους, χωρίς να μπορεί να παρέχει για τις ίδιες του τις ανάγκες. Καθώς ο επίσκοπος περιέγραφε την κατάσταση τους, το μέλος της Γενικής Εξουσίας ένιωσε ότι έπρεπε τα μέλη να πληρώσουν δέκατα. Ο επίσκοπος, γνωρίζοντας τις φρικτές τους συνθήκες, ανησυχούσε για το πώς θα πραγματοποιήσει αυτή την συμβουλή. Το σκέφτηκε και αποφάσισε ότι θα πλησίαζε κάποια από τα πιο πιστά μέλη του τομέα του και θα τους ζητούσε να πληρώσουν δέκατα. Την επόμενη Κυριακή πήγε στην Προκαταρκτική. Δίδαξε τα παιδιά για τον νόμο δεκάτων του Κυρίου και τους ρώτησε αν θα ήταν πρόθυμα να πληρώσουν δέκατα από τα χρήματα που λάμβαναν. Τα παιδιά είπαν ότι θα το έκαναν. Και το έκαναν.

Ο επίσκοπος ύστερα πήγε στους ενήλικες του τομέα και τους είπε ότι για τους έξι προηγούμενους μήνες τα πιστά παιδιά τους πλήρωσαν τα δέκατά τους. Τους ρώτησε αν θα ήταν πρόθυμοι να ακολουθήσουν το παράδειγμα των παιδιών και να κάνουν το ίδιο. Οι άνθρωποι είχαν συγκινηθεί τόσο από τις θυσίες που τα παιδιά ήταν πρόθυμα να κάνουν, ώστε έκαναν ό,τι ήταν αναγκαίο για να πληρώσουν τα δέκατά τους. Και οι καταρράκτες του ουρανού άνοιξαν. Με το παράδειγμα αυτών των πιστών παιδιών, ένας τομέας μεγάλωσε σε υπακοή και σε μαρτυρία.

Ήταν ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός που μας δίδαξε να κοιτάζουμε τα παιδιά ως παράδειγμα. Η Καινή Διαθήκη καταγράφει την απάντησή Του όταν οι μαθητές Του λογομαχούσαν για το ποιος είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών. Ο Ιησούς απάντησε την ερώτησή τους

με ένα μικρό αλλά δυνατό μάθημα με χρήση αντικειμένου. Προσκάλεσε ένα παιδάκι προς Εκείνον και το έστησε στο μέσον τους και είπε:

«Αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα παιδάκια, δεν θα μείετε στη βασιλεία των ουρανών.

»Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδάκι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών» (Κατά Ματθαίον 18:3-4).

Τι είναι αυτό που πρέπει να μάθουμε από τα παιδιά; Τι ιδιότητες κατέχουν και τι παραδείγματα δείχνουν που μπορούν να μας βοηθήσουν στην δική μας πνευματική ανάπτυξη;

Αυτά τα πολύτιμα παιδιά του Θεού έρχονται σε μας με καρδιά γεμάτη πίστη. Είναι γεμάτα πίστη και αποδέχονται τις προτροπές του Πνεύματος. Είναι παραδείγματα ταπεινοφροσύνης, υπακοής και αγάπης. Είναι συχνά πρώτα να αγαπούν και πρώτα να συγχωρούν.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω για κάποιες εμπειρίες για το πώς τα παιδιά μπορούν να ευλογήσουν τη ζωή μας με τα αθώα αλλά δυνατά παραδείγματά τους, στοιχείων χαρακτήρα σαν του Χριστού.

Ο Τοντ, ένα μικρό αγόρι μόνο δύο χρονών, πρόσφατα πήγε με την μητέρα του σε ένα μουσείο τέχνης που είχε μια ειδική έκθεση όμορφων ζωγραφιών του Σωτήρα. Καθώς περνούσαν μπροστά από αυτές τις ιερές απεικονίσεις, άκουσε τον μικρό της γιο να λέει ευλαβικά το όνομα «Ιησούς». Κοίταξε κάτω και τον είδε να διπλώνει τα χέρια του και να σκύβει το κεφάλι του καθώς έβλεπε τις απεικονίσεις. Θα μπορούσαμε να μάθουμε από τον Τοντ κάτι για την ταπεινοφροσύνη, την ευλάβεια και την αγάπη για τον Κύριο;

Το προηγούμενο φθινόπωρο, είδα το παράδειγμα ενός 10χρονου αγοριού στην Αρμενία. Καθώς περίμενε να αρχίσει η συγκέντρωση μεταλήψεως, είδε ότι είχε φτάσει το πιο ηλικιωμένο μέλος του κλάδου. Ήταν εκείνος που πήγε γρήγορα στο πλευρό της, προσφέροντάς της το χέρι του για να σταθεροποιήσει τα αδύναμα βήματά της. Την βοήθησε να πάει στο μπροστινό μέρος του οικήματος συγκεντρώσεως, από όπου θα μπορούσε να ακούσει. Θα μπορούσε αυτή η μικρή πράξη καλοσύνης να μας διδάξει ότι εκείνοι που είναι οι μεγαλύτεροι στη βασιλεία του Κυρίου είναι εκείνοι που κοιτούν για ευκαιρίες να υπηρετούν τους άλλους;

Η Κέιτι, ένα κορίτσι σε ηλικία να πάει στην Προκαταρκτική, μας διδάσκει καθώς βλέπουμε την επιρροή που είχε στην οικογένειά της. Πήγε στην Προκαταρκτική και την άγγιξαν οι διδασκαλίες του ευαγγελίου. Με αναπτυσσόμενη πίστη και μαρτυρία, η Κέιτι άφησε ένα σημείωμα στο μαξιλάρι των γονέων της. Έγραψε ότι οι αλήθειες του ευαγγελίου βρήκαν ένα «σπιτικό στην καρδιά της». Έγραψε την επιθυμία της να πλησιάσει τον Επουράνιο Πατέρα της, να είναι υπάκουη στις εντολές Του και να επισφραγιστεί με την οικογένειά της στον ναό. Η απλή μαρτυρία της γλυκιάς τους κόρης άγγιξε την καρδιά των γονέων της με τρόπο δυνατό. Η Κέιτι και η οικογένειά της έλαβαν τις ιερές διατάξεις του ναού που δένουν την οικογένειά τους μαζί για πάντα. Η γεμάτη πίστη καρδιά της Κέιτι και το πιστό της παράδειγμα, βοήθησε στο να φέρει αιώνιες ευλογίες στην οικογένειά της. Θα μπορούσε η ειλικρινή της μαρτυρία και η επιθυμία της να ακολουθήσει το σχέδιο του Κυρίου να μας οδηγήσει να δούμε πιο καθαρά αυτό που είναι το πιο σημαντικό;

Η οικογένειά μας μαθαίνει από έναν κοντινό συγγενή, τον εξάχρονο Λιάμ. Αυτό το τελευταίο έτος έδωσε μάχη με έναν επιθετικό τύπο καρκίνου του εγκεφάλου. Μετά από δύο δύσκολες επεμβάσεις, αποφασίστηκε ότι θα χρειαζόταν επίσης ακτινοβολίες. Κατά την διάρκεια αυτής της θεραπείας με ακτινοβολίες, έπρεπε να είναι τελείως μόνος του και να ξαπλώσει απολύτως ακίνητος. Ο Λιάμ δεν ήθελε να τον αναισθητοποιήσουν, επειδή δεν του άρεσε ο τρόπος που τον έκανε να αισθάνεται. Ήταν αποφασισμένος ότι αν μπορούσε μόνο να ακούσει την φωνή του πατέρα του στο σύστημα ενδοεπικοινωνίας, θα μπορούσε να ξαπλώσει ακίνητος χωρίς το αναισθητικό.

Κατά την διάρκεια εκείνων των ανησυχητικών στιγμών, ο μπαμπάς τού μίλησε με λόγια ενθάρρυνσης και αγάπης: «Λιάμ, αν και δεν μπορείς να με δεις, είμαι εδώ. Ξέρω ότι μπορείς να το κάνεις. Σε αγαπώ». Ο Λιάμ επιτυχώς τελείωσε τις 33 απαιτούμενες συνεδρίες ακτινοβολίας ενώ έπρεπε να παραμένει τελείως ακίνητος, κατόρθωμα που οι γιατροί του θεωρούσαν αδύνατον χωρίς αναισθητικό για κάποιον τόσο μικρό. Κατά τη διάρκεια μηνών πόνου και δυσκολίας, η μεταδοτική αισιοδοξία του Λιάμ ήταν ένα ισχυρό παράδειγμα αντιμετώπισης της εναντίωσης με ελπίδα, ακόμα και με ευτυχία. Οι γιατροί, οι νοσοκόμοι του και αμέτρητοι άλλοι έχουν λάβει έμπνευση από το θάρρος του.

Μαθαίνουμε όλοι σημαντικά μαθήματα από τον Λιάμ -- μαθήματα του να επιλέγουμε την πίστη και την εμπιστοσύνη στον Κύριο. Ακριβώς όπως ο Λιάμ, δεν βλέπουμε τον Επουράνιο Πατέρα μας, αλλά μπορούμε να ακούσουμε την φωνή Του να μας δίνει την δύναμη που χρειαζόμαστε για να υπομείνουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Δεν μας βοηθά το παράδειγμα του Λίαμ να καταλάβουμε καλύτερα τα λόγια του βασιλιά Βενιαμίν να γίνουμε σαν ένα παιδί -- ενδοτικοί, πράοι, ταπεινόφρονες, υπομονετικοί και γεμάτοι αγάπη; (βλέπε Μωσία 3:19).

Αυτά τα παιδιά προσφέρουν παραδείγματα κάποιων από τα στοιχεία χαρακτήρα σαν του Χριστού που πρέπει να αναπτύξουμε ή να ανακαλύψουμε ξανά μέσα μας προκειμένου να εισέλθουμε στην βασιλεία των ουρανών. Είναι λαμπρά πνεύματα, άμεμπτα από τον κόσμο - δεκτικά σε μάθηση και γεμάτα πίστη. Δεν αποτελεί έκπληξη που ο Σωτήρας έχει ειδική αγάπη και εκτίμηση για μικρά παιδιά.

Ανάμεσα στα γεγονότα που συνέβησαν κατά την επίσκεψη του Σωτήρα στην Αμερικανική Ήπειρο, η τρυφερή διακονία Του προς τα παιδιά ξεχωρίζει. Με παραδειγματικό τρόπο προσέγγισε το κάθε παιδί.

«Και πήρε τα μικρά παιδιά τους, ένα προς ένα, και τα ευλόγησε, και προσευχήθηκε στον Πατέρα γι' αυτά.

»Και όταν τελείωσε έκλαψε...

»Και μίλησε προς το πλήθος, και τους είπε: Ιδέστε τα μικρά σας» (Νεφί Γ' 17:21-23).

Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ μας έχει διδάξει την σημαντικότητα της νουθεσίας του Σωτήρα «ιδέστε τα μικρά σας» όταν είπε: «Σημειώστε ότι δεν είπε 'ρίξτε τους μια ματιά' ούτε 'παρατηρήστε τα τυχαίως' ούτε 'περιστασιακά κοιτάζτε προς την γενική τους κατεύθυνση'. Είπε να τα *ιδούμε*. Για μένα αυτό σημαίνει ότι πρέπει να τα αγκαλιάσουμε με τα μάτια και την καρδιά μας, πρέπει να τα δούμε και να τα εκτιμήσουμε για το ποια είναι στην πραγματικότητα: παιδιά-πνεύματα του Επουράνιου Πατέρα μας με θεϊκά χαρακτηριστικά» ("Behold Your Little Ones," *Tambuli*, Οκτ. 1994, 40. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Δεν υπάρχει ένα πιο τέλειο μέρος να δούμε τα μικρά μας από ό,τι στην οικογένειά μας. Το σπιτικό είναι ένα μέρος όπου όλοι μπορούμε όλοι να μάθουμε και να αναπτυχθούμε μαζί πνευματικά. Ένα από τα τραγούδια της Προκαταρκτικής μας διδάσκει:

Ο Θεός μας έδωσε οικογένεια
να μας βοηθήσει να γίνουμε αυτό που Εκείνος θέλει--
Έτσι δείχνει την αγάπη Του,
Γιατί η οικογένεια είναι από τον Θεό.
(“The Family Is of God,” *Λιαχόνα*, Οκτ. 2008, Φ12-13.)

Είναι εδώ στην οικογένειά μας, σε ένα περιβάλλον αγάπης που μπορούμε να δούμε και να εκτιμήσουμε με έναν πιο προσωπικό τρόπο τα θεϊκά χαρακτηριστικά των παιδιών-πνευμάτων Του. Είναι εδώ, στην οικογένειά μας όπου οι καρδιές μας μπορούν να μαλακώσουν και με ταπεινοφροσύνη να επιθυμήσουμε να αλλάξουμε, να γίνουμε σαν παιδιά. Είναι μια διαδικασία μέσω της οποίας μπορούμε να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό.

Έχουν κάποιες εμπειρίες της ζωής αφαιρέσει από εσάς την πιστή καρδιά και την παιδική πίστη που κάποτε είχατε; Σε αυτήν την περίπτωση, κοιτάξτε γύρω σας τα παιδιά στην ζωή σας. Και ξανακοιτάξτε. Μπορεί να είναι παιδιά της οικογένειάς σας, απέναντι στο δρόμο σας ή στην Προκαταρκτική του τομέα σας. Αν έχουμε μια καρδιά για μάθηση και την προθυμία να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των παιδιών, τα θεϊκά χαρακτηριστικά τους μπορεί να αποβούν κλειδί για να ξεκλειδώσουμε την δική μας πνευματική ανάπτυξη. Θα είμαι για πάντα ευγνώμων για την ευλογία των δικών μου παιδιών. Το παράδειγμα του καθενός με έχει διδάξει μαθήματα που χρειάζομαι. Με έχουν βοηθήσει να αλλάξω προς το καλύτερο.

Δίνω την ταπεινή μου αλλά βέβαιη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Είναι ο μόνος τέλειος Υιός -- ενδοτικός, πράος, ταπεινός, υπομονετικός και γεμάτος με πολύ αγάπη. Είθε ο καθένας μας να έχει μια καρδιά να ακολουθεί το παράδειγμά Του, να γίνει σαν ένα παιδί και έτσι να επιστρέψει στο ουράνιο σπιτικό, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.